

Biblická hodina – 5.12.2024

Suspírium: „Preto milujte pravdu a pokoj!“ (Zach 8,19b) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 68: 1-4.10-13. verše: „Keď mocný Boh náš povstane...“

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský, že každé slovo sveta len Ty vieš pretvoriť na slovo pokoja a mieru. Božie kráľovstvo rastie a zviditeľňuje sa len skrze našich slov a činov, ktorých si si vyvolil do služby. Ani jedno slovo, ktoré vychádza z Tvojich úst nevychádza nazmar, prináša úžitok a pomáha nám zdokonaľovať sa v láske, v nádeji a vo viere. Prosíme Ťa i teraz, pomáhaj nám v tom, aby sme mohli byť šíriteľmi Tvojho pokoja doma i v širokom okolí, aby každý nás spoznal podľa toho, že sme Tvoji a patríme do Tvojho spoločenstva. Ani jeden človek nie je bezvýznamný, len náš prístup je mizivý a pokrytecký. Osvieť našu myseľ i naše duše, aby sme boli nápomocní. Pomáhaj nám hodnotiť človeka nie podľa príslušenstva, ale podľa toho, že Tvojím stvorením. Stvor v nás čisté srdce a preformuj to, čoho my nie sme schopní. Veď nás do spoločenstva lásky, kde sa navzájom predbiehame v úctivosti a napomáhame naplneniu dvojitého zákona lásky skrze Krista nášho Pána. Amen.

Biblický text: Druhá kniha Samuelova 9. kapitola: *„Dávid sa spýtal: „Zostal ešte niekto zo Šaulovho domu? Chcel by som mu pre Jonatána preukázať láskavosť.“ K Šaulovmu domu patrila sluha menom Ciba. Toho predvolali k Dávidovi a kráľ sa ho spýtal: „Ty si Ciba?“ On odvetil: „Som tvoj služobník.“ Kráľ povedal: „Nezostal už zo Šaulovho domu nikto, komu by som mohol preukázať Božiu láskavosť?“ Ciba povedal kráľovi: „Je tu ešte Jonatánov syn, chromý na obe nohy.“ „Kde je?“ spýtal sa kráľ. Ciba mu odvetil: „Je v Ló-Debáre v dome Machíra, Ammielovho syna.“ Kráľ Dávid ho dal previezť z Ló-Debáru, z domu Ammielovho syna Machíra. Keď sa Mefibóšet, Jonatánov syn a Šaulov vnuk, dostavil k Dávidovi, padol na tvár a poklonil sa. Dávid zvolal: „Mefibóšet!“ Ten odpovedal: „Tu je tvoj služobník.“ Dávid mu povedal: „Neboj sa! Pre tvojho otca Jonatána ti chcem preukázať láskavosť. Vrátim ti všetky pozemky po tvojom starom otcovi Šaulovi a budeš sa trvalo stravovať pri mojom stole.“ On sa poklonil a povedal: „Čo je tvoj služobník, že sa obraciaš k takému zdochnutému psovi, ako som ja?“ Kráľ zavola Šaulovho sluhu Cibu a povedal mu: „Všetko, čo patrilo Šaulovi a celému jeho domu, dávam vnukovi tvojho pána. Ty, tvoji synovia a tvoji sluhovia mu budete obrábať pôdu a zberať úrodu, aby mal vnuk tvojho pána čo jesť. Mefibóšet, vnuk tvojho pána, sa bude trvalo stravovať pri mojom stole.“ Ciba mal pätnásť synov a dvadsať sluhov. Ciba povedal kráľovi: „Tvoj služobník urobí presne tak, ako mu prikázal môj pán a kráľ.“ Mefibóšet teda jedával pri Dávidovom stole ako jeden z kráľových synov. Mefibóšet mal synčeka Michu. Všetci, čo bývali v Cibovom dome, boli Mefibóšetovi služobníci.*

Mefibóšet býval v Jeruzaleme, lebo sa trvalo stravoval pri kráľovom stole. Kríval na obe nohy."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Koho prijal za svojho Dávid? Mefibóšeta, o ktorom Písmo Sväté svedčí nasledovne: „Šaulov syn Jonatán mal syna chromého na obe nohy. Mal päť rokov, keď prišla z Jezreelu správa o Šaulovi a Jonatánovi. Jeho pestúnka ho vzala a dala sa na útek. Pri úteku sa tak ponáhľala, že jej spadol a ochrnul.“ (II Sam 4,4-7) Mefibóšet svojim stavom bol rozširovateľom hanby. Mefibóšet bol potomkom ochrnutej rodiny. Sľubný, ale napokon naničhodný princ Izraelov. Mal všetko, ale vyšiel nazmar. Jeho pestúnka práve v ten osudný deň s ním spadla, keď Boh im nedoprial kráľovstvo izraelské. Dedič strateného kráľovstva. Chorý, ochrnutý, zmrzačený. A predsa. Stratený, ktorý bol nájdený. Odvrhnutý, ktorého oprášili. Uvrhnutý do temnoty, ktorý uvidel svetlo. Dávid, ktorý zvíťazil nad svojimi nepriateľmi, teraz presvedčivo podporuje Cibu, aby napomáhal životu. Obhospodaruje život Mefibóšeta. Kráľ zaobstaral opatrovateľa. Zaplatil opatrovateľský kurz. Chorý nemusel hľadať, lebo kráľ ho našiel, ako keby bolo jeho vlastné dieťa. Koho Boh prekoná, a zvíťazí v jeho živote, podobne sa postará o bezbranné životy ako Dávid. Kto sa presvedčil o Božej láske, ten skutočne miluje svojho blížneho. Kráľ sa stáva patrónom Mefibóšeta. Kráľ si uvedomil, že tá zaslúbená zem, ktorú mu Boh zveril je domovom každého, a nielen trónom vyvoleného. Sme svedkami konanej lásky, ktoré obsahujú Dávidove dvoje skúsenosti. Po prvé, kráľ Izraela precítil, že je dlžný. Kresťan práve toto musí cítiť vo svojom srdci, keď sa obrie vôkol seba a vidí svojich blížnych. Máme neobyčajné dlžoby voči Pánovi. Dávid totiž nie preto koná s Mefibóšetom to, čo vykonal, lebo ho jeho otec nadmieru podporoval, ochraňoval, a uzavrel s Dávidom zmluvu, ba dokonca miloval ho ako seba samého, ale jedinou príčinou bola zmluva so živým Hospodinom. Kto uzavrel zmluvu s Pánom života a smrti, je nemysliteľné, aby nekonal zmysle lásky Božej. Dávid nekoná z povinnosti, nekoná z čestnosti, ale láskou a oddanosťou berie na seba všetku zodpovednosť. S Božou múdrosťou obdarený človek je schopný vypestovať cituplný vzťah. Ten človek, ktorý porazil svoje desaťtisíce, práve teraz zachraňuje život. Také opatrenia prijíma, ktoré zachraňujú a zaručujú život. Dávidova láska buduje život ochrnutého človeka. Druhým pilierom lásky je to, že vie, čo treba razantne vykonať. Všetko vracia, čo získal. Nič si nedopraje. Nič si nenechá zo Šaulovho domu. Nie je chamtivý. Nechce spísať závet a ani dlhopisy nepotrebuje. U Dávida neexistuje „keď, azda, alebo“. Všetko odpustil Šaulovmu domu. Nezávidí a nekrivdí, ale všetko vracia. Nie je vypočítavý, ale čo mu patrí, to je jeho. Mefibóšet v očiach Dávida je princ, a zaobchádza s ním ako s Božím princom. Nepozera na jeho stav a na jeho pôvod, nepohrda ním, ale na povolanie Hospodinovo, ktoré bolo zjavné pre celý Šaulov dom. Čo sa patrí, to musí raz a

navždy vrátiť. To je heslo spolužitia. Nehľadá kľukaté cesty sprenevery, ale všetko vracia legitimnému majiteľovi. Všetko vrátiť, to je ozajstná láska. Lehota vrátenia sa skončila. Nadišiel čas riešiť vzťahy. Mefibóšet znovu nadobudol svoje miesto v Izraeli. Dávid mu všetko daruje a odovzdá. Všetko. Všetko. V tom bol, je a bude neprekonateľný práve náš Pán. „Bezvýznamná“ láska, ako keď niekto vchádzal do mesta ticho a jazdí na oslici a na oslíkovi. Láska, ktorá je predmetom výsmechu, ako keď niekomu darujú purpurový plášť a pritom ho trstinou bijú po hlave. Láska, ktorá je predmetom zloby, lebo sa vie modliť aj za tých, ktorí ho ukrižujú. Láska, ktorá je krehká, ako keď niekto vyriekne: „Som smädný.“ Láska, ktorá je prekvapujúca, ako keď niekto krotko osloví smútiacu ženu v záhrade včas ráno. Láska, ktorá je hravá, ako keď niekto posielala svojich učeníkov do Galiley, a dorazí tam skôr ako oni. Ježiš a slovo všetko do seba zapadajú. Ježiš je schopný všetkého i dnes. Určuje naše vzťahy. Láska Božia, najbanálnejší, ale zároveň dlho pretrvávajúci prvok nášho súžitia. Čo je tvojou úlohou v rámci možnosti spolužitia, drahý brat a milá sestra? Buď aj ty bezvýznamný / bezvýznamná ako Kráľ kráľov a Pán Pánov. Buď aj ty predmetom výsmechu ako Kráľ v purpurovom plášti a s trňovou korunou na hlave. Buď aj ty predmetom zloby ako Knieža pokoja. Buď aj ty krehký, / krehká a krotký / krotká ako dokonalý Syn na spôsob kráľa Šálemu. Ži svoj život podľa nového príkazu Ježiša Krista, lebo potom zakúsiš to, čo Dávid. Tvoj vzťah sa s Bohom zmení, a prostredníctvom Jeho lásky tú večeru, ktorú Dávid nemohol podstúpiť pre nenávisť Šaula, sa stane celoživotným hodovaním s jeho vnukom, Mefibóšetom. Dávid odpustí, a prosí Mefibóšeta, aby stal členom jeho rodiny. Jeho stôl je aj stolom Mefibóšeta. Jeho miesto je pripravené. To je láska. To je uznanie. To je česť. To je umiernenosť. To je pokoj. To je súčasťou aj Tvojej služby v Pánovi: Milovať verne s Hospodinom a v Hospodinovi svojho blížneho. Amen.

Biblický text: Prvý list apoštola Pavla Korinťanom 8. kapitola: *„Pokiaľ ide o mäso obetované modlám, vieme, že „všetci máme poznanie“. Poznanie však vedie k namyslenosti, kým láska buduje. Ak si niekto myslí, že niečo už úplne spoznal, ešte to nepozná tak, ako treba. Ak však niekto miluje Boha, toho Boh pozná. Pokiaľ teda ide o to, či sa smie jesť mäso obetované modlám, vieme, že na svete modla nič neznamená a niet iného boha, okrem toho Jedného. Aj keď sú takzvaní bohovia na nebi či na zemi — akože je mnoho takých bohov a pánov —, no my máme jedného Boha Otca, z ktorého je všetko a my sme tu pre neho, a jedného Pána Ježiša Krista, skrze ktorého je všetko a aj my sme skrze neho. Lenže toto poznanie nemajú všetci. Niektorí sú až doteraz takí zvyknutí na modly, že jedia toto mäso ako obetované modlám, ich svedomie je slabé, a preto je poškvrnené. Pokrm nás však nepriblíži k Bohu. Ak nezjeme, nič nestrácame, ak zjeme, nič nezískavame. Dajte však pozor, aby táto vaša sloboda nebola slabým na prekážku. Ak totiž teba, ktorý máš poznanie, niekto uvidí stolovať v*

modlárskom chráme, či sa tým aj jeho slabé svedomie nepovzbudí, aby aj on jedol mäso obetované modlám? A tak slabý brat, za ktorého zomrel Kristus, zahynie pre tvoje poznanie. Keď takto hrešíte proti bratom a ubíjate ich slabé svedomie, hrešíte proti Kristovi. Preto ak pokrm pohoršuje môjho brata, radšej nebudem už nikdy jesť mäso, len aby som svojho brata nepohoršil."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-6. verše: Nová téma: mäso obetované modlám. Pravdepodobne Korintňania prosili apoštola Pavla, aby sa vyjadril aj k tejto téme. Nemáš mať dočinenia s týmto druhom mäsa. Avšak máš mať vrelý a vrúcny vzťah s bratmi a so sestrami. Modla nič neznamená. Toto je poznanie, biblické poznanie, ktoré si treba osvojiť, ale poznatky nás častokrát robia veľmi nafúkanými. Aj toto viem, aj toto som si osvojil, aj toto poznám, aj toto som sa naučil. Nebezpečenstvo sa častokrát skrýva v poznaní. Ten, kto vie, častokrát opúšťa svojich bližných. Ten, kto si to osvojil, častokrát zanedbáva maličkých. Poznanie je veľakrát protivenstvom lásky. Kto poznanie používa ako prostriedok lásky, nikdy sa nebude ním vystatovať. Poznanie získavame kus po kúsku. Nič nám nie je dané naraz, a čo sme dostali, bolo nám dané zhora. Ak miluješ Boh, Tvoje srdce sa opiera iba o Neho, a vedome žiješ v Jeho blízkosti, a vieš, že On vie o tebe všetko, potom vyznávaš osobne so žalmistom: „*Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš.*“ (*Žalm 139,1*) Boh je jediný, Kto nás pozná. Vo svete je veľa, ľuďmi vymyslených božíčkov. Existujú národy, ktoré aj dnes sa modlia k Slnku, uctievať Mesiaca, iný zase vo zvieratách nachádzajú vlastné božstvá. Pre niekoho modlou je amulet, pre iného kus dreva. Pre kresťana existuje jediný Boh. Hospodin spoznaný v Ježišovi Kristovi. S Ním sme v úzkom kontakte. On je náš Otec skrze Ježiša Krista. Poznáš Ho, ako dieťa pozná svojho otca. Všetko, čo vidíš okolo seba, je od Neho, skrze Neho a prostredníctvom Neho. (viď. R 11,33-36) On je stavitelom a On je zavŕšiteľom všetkého. Boh však všetky svoje plány realizuje. Vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. On je Pán pánov a Kráľ kráľov. Apoštol Ján o tom takto svedčí: „*Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje.*“ (*Jn 1,3*) V Ježišovi Kristovi Boh rieši hriech, ktorý vstúpil do sveta. To bola celkom iná služba ako služba stvorenia. Hospodin na túto službu povedal áno svojmu Otcovi: „*Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu.*“ (*Žid 10,9*) Ján Krstiteľ takto to zhrnul: „*Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.*“ (*Jn 1,29*) Ježiš na Golgotskom kríži sa stáva hriechom, a prijal súd Boží, aby každého, kto v Neho veril, nezahynul, ale mal večný život. Keď ukončil svoju púť na zemi, vrátil sa do neba, a Boh, náš Otec Ho povýšil. Tak sme sa stali súčasťou Božieho plánu i my. To je skutočná múdrosť, ktorá nech prekvitá medzi nami. To je skutočné poznanie, ktoré nech usmerňuje nás všetkých, lebo to sa opiera o Krista, nášho Tešiteľa. Aký je rozdiel medzi poznaním a láskou Božou? Ako sa môže prepojiť jasne a správne poznanie a láska?

7-13. verše:

Apoštol Pavol a jeho kázanie obsahuje zmienku o tom, že Korintania vedeli, že existuje iba jeden Boh. Bolo to pre nich nezvyčajné, veď celý život slúžili doposiaľ viacerým božstvám. Je to jednoznačné, že títo kresťania, ktorí sa obrátili s Kristom, nevedeli ihneď všetky svoje starodávne pohanské praktiky opustiť. Ak jedli trochu mäsa, to im pripomenul ich predošlý spôsob života, teda modlu. V myšlienkach stáli znova v pohanských chrámoch, aby to mäso ako prostriedok obety obetovali vybranému božstvu. Toto veľmi dlho praktizovali. Jedlo však nikdy neovplyvní náš vzťah s Bohom. I napriek tomu, však, že sa stali kresťanmi, vedeli, že mäso je prostriedok obživy, a modla je ničotou už v ich živote, myšlienky im brieždili v mozgových bunkách. Starodávne praktiky ich posúvali vpred. Byť voľný od svojich zaužívaných praktík. Alkoholik, ktorý sa už viackrát zúčastnil liečby, a má za sebou psychologickú poradňu, myslí často na použitie alkoholu. Ten, kto sa už pokúsil zbaviť cigariet rôznymi spôsobmi, niečo podobné prežil. Silní a slabí. Slabé a silné. My sme mali v predošlom cirkevnom zbore sestru, ktorú sme sprevádzali počas liečby a na svätú Večeru Pánovu sme jej dôkladne pripravili hroznový nápoj. Návyk. Zlozvyk. Modla. Apoštol Pavol poukazuje na to, aby dbali na slabých. Svedomie sa ozýva u slabých. Silní to už jedia ako kresťania, ako každodenné mäso, ale slabí sú poznačení stále hriechom minulosti. Im sa to ešte spája so starým životom. Apoštol Pavol túto vec vidí a rieši očami silnejších a nie slabších. To je sila, ktorá vie byť oporou pre slabých, a berie na vedomie ich stratený stav. To je sila, ktorá miluje brat väčmi ako vlastný žalúdok. Nie je to hriech, že jeme mäso. Boh nám sám dal ako obživu i mäso, len ako to pôsobí na našich bratov a naše sestry. Je to len pre tvoj ošoh, alebo si dôkladne premyslíš svoj čin, ako to všetko vplýva na tvojho brata a tvoju sestru vo viere. Pre kresťana je dovolené aj maličké požitie alkoholu: *„pre svoj žalúdok a časté choroby užívaj trochu vína.“ (ITim 5,23)* Ale ponúkneš alkoholom aj brata alebo sestru, ktorý / ktorá absolvoval/-a terapiu? Tvoja sloboda by mu bola na škodu. Kristus zomrel pre tvojho brata a tvoju sestru, nemôžeš byť sebecký. Mali by sme sa učiť a byť viacej ohľaduplný. Od koho? Od Krista, ktorý zomrel, ktorý svoj život dal. Od toho, ktorý nás miloval prvý. Ježiš svojou láskou nám dal príklad a prikazuje nám milovať nášho brata. Sila človek je v tom, že povie nie sebe i inému, keď mu tým škodí. To vôbec nie je prehnanosť alebo zveličovanie vecí. Každému prináleží toľko pomoci a toľko lásky koľko mu doprial Kristus a nie ty. Koľko lásky praješ vlastným v cirkevnom spoločenstve? Koľko lásky daruješ slabým vo viere okolo seba? Koľko lásky daruješ tým, ktorí sú oveľa viac odkázaní na spoločenstvo ako ty? Si ochotný a ochotná milovať tak, že napomáhaš duchovnému rastu brata a sestry? Tvoja sloboda je milovať v Ježišovi Kristovi. Tvoja sloboda je mať rád brata a sestru. Tvoja sloboda je venovať sa bratovi a sestre tak, ako Ti to Pán Boh ukázal. Svedomito a čisto, lebo brat a sestra si to zaslúžia. Oni sú taktiež krehkí a padlí ako ty sám. Silný sa musí

stále postaviť na stranu slabšieho. To je zákon prírody nielen Kristov zákon. Nepohoršuj tvojho brata a tvoju sestru a slúž im láskou Kristovou, lebo oni potrebujú oveľa väčšie uistenie ako to, že budú robiť to, čo ty. Oni potrebujú prijatie a požehnanie nebies, a to vidia iba od Teba. Ako sa to robí? Buď zodpovedný a zodpovedná za slabých.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Flp 4,7) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 334: „Čo činí Boh, vždy dobré je...“

Zlatica Oravcová O láske

Kdeže je láska? Kde je jej sídlo?
Koľko je ešte tvrdosti skál!
Nechže nás hladí láskavým krídlom,
na ktorom anjel z výsosti hral!
Kdeže je láska? Vo tmách sa stráca,
v priepasti srdca niet pre ňu miesta.
Stena je hrubá, veľká je hrádza.
Hoci sa ani na pohľad nezdá !
Súdime iných? Bez hriechu kto je?
Každý z nás chce byť na vrchu - prvý.
Súženia horké, ťažké sú boje
a pritom záviť duše nám drví.
Na kríži Baránok za nás trpí,
to je tá Láska, ktorá nás volá.
Vyžeňme zo srdc nelásky, tlupy,
nech láskou rozkvitnú lúky a polia !
Pán Ježiš hľadá na naše spory
a prosí Otca : Odpusť im viny !
Nech plameň lásky v srdciach nám horí,
odpusť nám, Bože Trojjediný !
Na kríži láska klinmi pribitá
Podáva pravicu. Poľúbme ju!
Sama nás napojí, nasýti do sýta
a vedie bezpečne ku pokoju!